

Gerçek Tevhidle Yaşamak

*Varoluşu
Anlamlandırmak*

Yamina Bouguenaya

Hayykitap - 1024
Herkes İçin Tasavvuf - 86

GERÇEK
TEVHİDLE YAŞAMAK
Yamina Bouguenaya

Hayykitap Genel Yayın Yönetmeni: Rauf Baysal
Çeviren: Vildan Canpolat
Editör: Vildan Canpolat
Kapak Tasarımı: Erdi Demir
İç Sayfa Tasarımı: Nagihan Atay

ISBN: 978-625-8222-74-6
1. Baskı: İstanbul, Ekim 2023

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay.
Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B
Güneşli - İstanbul
Sertifika No: 45464
Tel: 0212 630 64 73

Hayykitap
Anadolu Hisarı Mah. Sine Sk. No: 45/1
Beykoz 34810 İstanbul
Tel: 0212 352 00 50 Faks: 0212 352 00 51
info@hayykitap.com
www.hayykitap.com
facebook.com/hayykitap
twitter.com/hayykitap
instagram.com/hayykitap
Sertifika No: 12408

© Bu kitabın tüm hakları
Hayygrup Yayıncılık A.Ş.'ye aittir.
Yayınevimizden yazılı izin alınmadan kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Dr. Yamina Bouguenaya,

ABD'de Kur'an ve maneviyat eğitimi veren Receiving Nur organizasyonunun kurucusudur. Dr. Bouguenaya İngiltere'de teorik fizik doktorasını tamamladıktan sonra ABD'ye taşınmadan uzun bir süre Türkiye'de yaşadı. Bu esnada Dr. Yamina'nın ilgi alanı fizik dünyasından insan benliğinin engin dünyasına kaydı. Bu ilgi onu İslam maneviyatı ile tanışmaya ve Kur'an'ın şifalı hikmetini keşfetmeye sevk etti. Receiving Nur vakfını kurmadan önce Amerika'da üniversitede İslami ilimler alanında doçent olarak görev yapan Dr. Yamina'nın, Kur'an tefsiri, İslam irfanı, İslam ve bilim, kelim ve Risale-i Nur üzerine İngilizce ve Türkçe olarak kapsamlı yayınları bulunmaktadır. Dr. Yamina, ruhuna şifa veren Kur'an hikmetini paylaşmayı kendisine gaye edinmiştir. Cezayir asıllı olan ve Arapça, Fransızca, İngilizce ve Türkçe bilen yazarın önceki kitapları arasında, Bilimin Marifetullah Boyutları (1998, Türkçe) ve Kur'an'ı Neşe ve Hedef ile Yaşamak: Said Nursi'nin Risale-i Nur'undan Tevhid ile İlgili Pasajlar (2021, İngilizce) vardır. Elinizdeki kitap, yazarın İngilizce'den tercüme edilen ilk kitabıdır.

“Gerçek Tevhidle Yaşamak: Var Oluşu Anlamlandırmak”	5
Takdim	6
Önsöz	12
BİRİNCİ BÖLÜM	
Gaflet Sisi ile Örtülmüş Yüzeysel Tevhid	18
Allah’ın Şuurunda Olmak	20
Tevhid Çağrısına İcabet	29
Zahiri Sebepleri Sorgulama	33
Büyük Bir Zulüm	41
Açılış...	53
İKİNCİ BÖLÜM	
İşaretler (ayetler): Görünen Dünyanın Ötesi	55
Hakiki Tevhid & Huzur	56
Tanıklık Etmek: Düşünenler için İşaretler	59
Suyu Yeni Bir Işıktaki Görmek	63
Elif. Lam. Mim: Kur’an ile Dünyayı Yeni Baştan Görmek	71
O’nun Güzel İsimleri	79
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
Gerçek Tevhidi Yaşamak: Teslimiyetin huzuru	83
Ayetleri görüp, Tevhide inanmak:	84
Acıdan Geçiş	88
Dualarımızı Yaşamak	106
Emniyetle Teslim Olmak	115
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	
Daimî Akış	119
O’nun Zât’ından Başka Her şey Yok Olmaya Mahkûmdur	120
Sevgide, Acıda ve Geçicilikte İşaretler	124
Baki Çehre	128
BEŞİNCİ BÖLÜM	
Bismillah: Rabbinin Adıyla Oku	136
İkra... Oku... Rabbinin adıyla...	140
Tezkiye: Yanlış Algılardan Arınmak	142
Okumak: Ayetlerin Etkileşimi	154
İbadetin Yolları: İbadet ve Zikir, Aşk ve Anma	164
Tesbihat: Tüm varlıklar O’nu över	170
KAYNAKÇA	185

GERÇEK TEVHİDLE YAŞAMAK

**“Gerçek Tevhidle Yaşamak:
Var Oluşu
Anlamlandırmak”**

Yamina Bouguenaya

Çeviren: Vildan Canpolat

(İngilizce Adı:

Living with Genuine Tawhid:

Witnessing the Signs of God through Quranic Guidance)

Takdim

Kelly Tan

İnsanlar bana sık sık “Ne zaman İslam’ı kabul ettin?” diye soruyorlar. Genellikle konuşmak için yeterli vakit olmadığında bu soru bana yöneltilmiş oluyor. Nasıl bir cevap vereceğimi hiç bilemiyorum. “İki yıl önce Nisan ayında,” gibi net ve basit bir cevap versem yalan olur gibi geliyor. Oysaki bu cevap soruyu soranı tatmin ediyor çünkü kelimeyi şehadetin ilk dile getirilişi dinin resmen kabul edildiği an olarak görülüyor. Yani, sesli bir şekilde “Allah’tan başka ilah olmadığına ve Muhammed’in (s.a.v) O’nun elçisi olduğuna şehadet ederim” dediğim an, sözde, İslam’a girmiş bulundum. Hâlbuki pek de öyle olmadı gibi.

Kelime-i şehadet ile İslam’a girildiğini söylemek yanıltır demek istemiyorum. Elbette o an insanı derinden etkileyen bir dönüm noktası olabiliyor. Sadece, bundan çok daha fazlası var aslında. Bu kabul ediş devam eden bir süreç. Şehadet

GERÇEK TEVHİDLE YAŞAMAK

ile İslam arasındaki ilişki -Allah'ın birliğine tanıklık edip O'nun iradesine teslim olmak- tek bir an ile sınırlanamaz.

Bu kitapta, Dr. Yamina Bouguenaya kelime-i şehadetin nasıl çeşitli şekillerde *İslam'a*, O'na *teslim olmaya* kapı açtığını (ve bu kapıyı açık tuttuğunu) gözler önüne seriyor. “Allah'tan başka ilah yoktur” ibaresinin içindeki anlam katmanlarını ve sonuçlarını izah ederek, bu beyanın üzerinde hakkıyla düşündüğümüzde kalbe nasıl iman, şükür ve huzur getirdiğini gösteriyor. Hem şahitlik etmenin hem de teslim olmanın birbirinden ayrılmaz şekilde bağlantılı iki dinamik süreç olduğunu gözler önüne seriyor. En derin varoluşsal sorularımızın yanında en sıradan umutlarımıza, korkularımıza da ışık tutarken, Bouguenaya günlük hayatlarımızda tam anlamıyla huzur bulup teslimiyete ulaşmak, İslam'ı gerçek manasıyla yaşamak için Allah'ın teklîğinin işaretlerini görmeye duyduğumuz ihtiyacı açığa çıkarıyor.

Biz çok kolay unutan varlıklarız. Günler akıp giderken, alışık olduğumuz terimler köhnüyor; farkındalığımızı geliştirme, faziletimizi beslemesi gereken dini ibadetler (ritüeller) ise sadece birer alışkanlığa dönüşüyor. Düşüncelerimizi, niyetlerimizi ve duygularımızı, icraatlarımızla uyumlu hâle getirmek için şuurlu bir harekete geçiş eylemi lazım. Bu ise sadakat gerektiriyor ve ihmal etmesi oldukça kolay.

Yaşanması gereken dini, yalnızca sosyal ve kavramsal düzlemlere ilişkin bir kimlik olarak kullanmak kolaydır. İmanı cepte biliyorsak ya da sadece şehadet getirip ve temel ibadetleri yapmakla dinimiz tamamlandı sanıyorsak din; hayat için bir rehber olmaktan çıkıyor. İlahi olanla bağımızı korumaya devam edemiyor. Din sırf kimlikten ibaret bir hâl alınca, demografik bir anketteki kutucuğu işaretler gibi “Ben Müslümanım,” diyoruz. Dinin bir yol olduğunu unutuyo-

Yamina Bouguenaya

ruz ya da biliyor olsak da o yolda yürümek için çaba sarf etmiyoruz. Kalbini arındıracak yolu bulmuş bir insan hayal edin; yolun kenarında bir bankta oturup, ayaklarını uzatıp, Allah'a giden yolu bulanlardan olduğunu düşünerek kendinden hoşnut bir hâlde günlerini geçiren, ama yolun izini hiç takip etmeyen bir insan. Peki bu yolun ona ne faydası var?

İnandığını söylemekle, gerçekten inanmak, kendini bir hakikat ile tanımlayıp o hakikati gerçekten yaşamak arasında ciddi bir fark var. Bu bir ideolojiye bağlılık ile; hikmete, gerçek bilgiğe ulaşmaya niyet etmek arasındaki farka benzer. İlkinden biraz feragat edip, ikincisinde yoğunlaşabilirsek dünyamız çok daha güzel bir yer olurdu. İslam (tüm hak öğretiler gibi) özünde antagonist değildir. Dünyayı iyiler ve kötüler arasında bölmeyi, inananlar ve kafirler olarak etiketleyip birbiriyle kapıştırmayı öğütlemeyiz din. İslam fırkalaşmayı değil feraseti öğretir. Ferasetle gelen ayırt ediş, çok daha ince, hikmetli ve ılımlı bir tabiattadır.

Kur'an bizi, yeryüzündeki suyun hareketinden tutun, kalplerimizdeki acı, neşe, huzur, öfke veya hırsa kadar tüm fenomenleri bizzat gözlemleyip üzerinde düşünmeye teşvik eder.

Kendi içimizde ve etrafımızda olup biteni anlamaya çalışırken, evrenin maddi ve manevi dokusunu bir arada tutan kanunların harikulade inceliğine ve tutarlılığına şahit oluruz. Kur'an kalplerimizi arındıran bir rehber olur. Hırs, korku, cehalet ve öfkeyi köklerinden nasıl sökeceğimizi gösterir. Gerçi kök sökmek kadar meşakkatli bir yöntemle değil. İnatçı duygulara verimli bir bataklık olan hayatı algılayış ve ona bağlanış şeklimiz kurur; yerini yeni bir algılayışla şükür, merhamet ve huzur yeşerten topraklara bırakır.

GERÇEK TEVHİDLE YAŞAMAK

Bugünkü dünyamızda, şükür, huzur, iman ve merhamet yeşertip; korku, hırs ve kibirden arındıracak bir kapasiteye çok ihtiyaç var. Bilgelige az rastlanan zamanlarda yaşıyoruz. Korku, tamahkârlık ve cehalet ise çok yaygın. Bu, makro seviyede hiç bitmeyecek gibi duran çatışma ve savaşlarla, çevresel bozulma ve düşmanca politik retorikle kendini gösteriyor. Aynı zamanda daha önce benzeri görülmemiş ekonomik eşitsizliğe şahit oluyoruz, uç nokta yoksulluk veya aşırı refah içinde yaşayan iki grup bize sıradan geliyor. Mikro seviyede ise çoğumuz, takatimizi düşüren düzeylerde stres, acı ve endişe ile boğuşuyoruz. Dikkatlice planlayarak, akıllı yatırımlar ve sigortalarla refah seviyemizi garanti altına almaya çalışıyoruz. Bir yanda daha fazlasına sahip olup ya da daha çok haz alarak, hayat kalitemizi optimize etmek gibi doyumsuz bir ihtiyaç taşıırken diğer bir yandan da huzur kaçıran bir değersizlik ve anlamsızlık hissi içimizi kemiriyor. O yüzden bu hissi daha çok iş, daha çok eğlence, daha çok aktivite, daha fazla üretkenlik ile gömmeye çalışıyoruz, her şeyin daha fazlası... Durup sorgulama vakti geldi: Bu aktivite çılgınlığı nedir? Dünyanın bu düzeninde bilgelik (hikmet) nerede? Kimin yarışında koşuyoruz? Nereye gidiyoruz?

Bouguenaya, bize Kur'an'ın sadece bilgilendirmek için değil aynı zamanda dönüştürmek için gönderildiğini hatırlatır. O hâlde bize öğretildiği şekilde ilişki kurduğumuz herhangi bir bilgi kaynağıymış gibi Kur'an'la da aynı ilişkiyi kurarsak, en değerli ihsanlarını es geçmiş oluruz. Çağımızda zaten enformasyon fazlalığı var, öyle ki bu durum takıntılı bir hâl almış. Ne kadar çok malumat biriktirirsek, yarattığımız karmaşadan bizi kurtaracakmış gibi. Daha fazla bilgiye ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. Ahlâki bir şekilde yaşamak, kendimizin, dünyanın ve insanlığın eski yaralarını iyileştirmek daha çok bilerek değil de Bouguenaya'nın hatırlattığı

Yamina Bouguenaya

gibi, bildiğimizle daha farklı bir ilişki kurarak olacak. Daha çok dengeye ihtiyacımız var. Hikmete ihtiyacımız var; nasıl farkındalık kazanacağımızı, bu dünyada, bu hayatı nasıl huzurla yaşayacağımızı hatırlamamız gerekiyor.

Bu dünya, mekân ve zamanla sınırlıdır; daha fazlası her zaman daha iyidir diye düşünüp, iyi sandığımız ne varsa bilgi, fikirler, eşyalar vs. toplamak için dünyaya bel bağlayamayız. Hayatlarımız da zaten sınırlı. Bir yol seçtiğimizde aynı zamanda diğer yollardan da gidemeyiz. Kendimizi kaptırıp çılgınca biriktiren, bir yandan da en temel ve asıl önemli olan hususlara odaklanamayız. Her var oluş şekli bazı olasılıklara alan açarken diğerlerine kapatır. Hikmet bize hayatın nasiplenmek için, dikkatimizi, çabamızı ve anlayışımızı nereye yöneltmemiz gerektiğini gösterir.

Bouguenaya, Kur'an'ın rehberliğiyle, hırs, vehim ve korkularımızda kaybolmadan bu dünyayı nasıl mesken edinebileceğimizi gösteriyor; sonsuz sandığımız kaynaklardan sürekli daha fazlasına talip olmayı ve değersizlik, kıtlık, hastalık, kayıp, ölüm gibi korkularımızla hayatta kalmak için verdiğimiz savaşı bir kenara bıraktıracak bir yöntem sunuyor.

Bu hayatta iyi ya da kötü ne olursa olsun, Kur'an, farklı bir var oluş, bir bakış şekli, etrafımızdaki herkesle ve her şeyle farklı bir ilişki kurma biçimi öğretiyor. Eğer her yol bazı olasılıkları sonlandırıp yenilerini açıyorsa, Kur'an'ın yönteminin önemi ne? Neden bize vahyedilmiş? Ne vadediyor? Bizi nereye yönlendiriyor? Allah'ın kuşatıcılığını görmek bize ne kazandırır? O'nun iradesine teslim olmak bu dünyadaki varoluşumuzu nasıl etkiler? Teslimiyet bir yolsa, nasıl bulunur? Nasıl o yoldan gidilir ve bizi nereye götürebilir?

Bouguenaya'nın bütün çalışmaları, söylemleri ve eserleri hep bu belli başlı sorulara, şu an ve en nihayetinde asıl önemli

GERÇEK TEVHİDLE YAŞAMAK

olana odaklanır. Bizi İslam'ın kalbine, Allah'ın iradesine teslim olarak yaşama sanatına götürür. Aşına olduğumuz terim ve kavramlar, yeni bir ışık altında, hayatlarımız için daha önemli bir geçerlilik kazanır. Yazdıklarını okurken, Kur'an'daki farklı mesajların nasıl birbirini tamamladığını görüyoruz, taşlar yerine oturuyor. Öylesine bilindik gelip, dilimizden kayarken bile kalbimizi es geçen kelimelerin anlamlarını yeniden uyandırıyor Bouguenaya. *La ilabe illallah*. Allah'tan başka ilah yok. Peki bu ne anlama geliyor? Neden Kur'an'da ve ibadetler esnasında bu kadar çok tekrar ediliyor? Bouguenaya, en temellere geri dönüp orada kalıyor ki onların engin anlamları sızsın.

Dinin sadece sosyal bir kimlikten ya da bir ideolojiden ibaretmiş gibi görüldüğü (hatta gösterilmek istendiği) bir çağda, Yamina, İslam'ın özünde bu dünya ve ötesi için taze ve iyileştirici bir var oluş şekli olduğunu, bize çok şey öğretip yeniden umut kazandıracığını hatırlatıyor.

Önsöz

Bismillah!

Bu kitap, 2013-2014 yılları arasında, “Receiving Nur” adıyla yayınlanan, aylık internet konferanslarının semeresidir. Receiving Nur, 2012 yılında dostlarımla birlikte kurduğum, kâr amacı gütmeyen bir organizasyondur. Korku ve endişelerimi yenme arayışım ve Kur’an’ın mesajıyla yaşamak için çıktığım yolculuğun bir meyvesidir.

Önceleri de zorluk zamanlarında Allah’ın hikmet ve merhametine güvenmem gerektiği bilincindeydim. Yine de teslim olup tevekkül etmek hiç kolay değil gibiydi. Hayatımda olagelen şeylere anlam verebilseydim, teslimiyetin kesinlikle daha kolay olacağına inandım yıllarca. Lakin şimdi fark ediyorum ki, “anlamaya çalışma” bahanemin altında, aslında oluruna bırakıp teslim olmak korkusu yatıyordu. “Bu neden benim başıma geldi?” gibi sorularım, içten, gerçek sorular değil, soru kisvesine bürünmüş itirazlardı sadece. Asıl demek istediğim “Başıma gelenden hoşlanmıyorum, bu böyle olmamalıydı.” Bir şekilde, çok da bilincinde olmadan,

GERÇEK TEVHİDLE YAŞAMAK

yaşadığım sıkıntıları dayanılmaz bir hâl olarak algılıyordum. Tutumum böyleyken, istenmeyen bir hadisedeki merhamet ve hikmeti görmem nasıl mümkün olabilirdi ki?

Dinî ve manevi birikimimle “Her şey Allah’tan, öyleyse her şey iyi,” ve “benim sadece Allah’a güvenmem, tevekkül etmem gerekiyor,” dedim sürekli. Yine de kalbim tatmin olmuyordu. Katlanmak çok zordu. En nihayetinde, sürekli direnip her seferinde sert, büyük bir duvar gibi gördüğüm o gerçekliğe çarpmaktan yorulunca durdum. Mecalim kalmamış, yenilmiş hissediyordum. Bak şu işe ki, cebelleşip savaştan vazgeçince müthiş bir şey oldu: İçimde derin bir huzur hissettim. Dış dünyada değişen bir şey yoktu, ama ben sakinleşmiştim. Bu iç huzurdan zevk aldım ve orada kalmak için dua ettim. Artık savaşmayacaktım. O zaman kafama dank etti: Teslimiyet aslında bizim doğal (fitri) hâlimizdi. Bilfiil karşı koymayı bırakınca bu doğal hâle geri getiriliyorduk. Öyleyse, anahtar güvendi; şüpheyi bırakmaya niyet etmeli, kendimize, ya da Rab’dan başka herhangi bir şeye bel bağlamaktan vazgeçmeliydik. Bu hâl benim için yeni bir dünyanın açılımı oldu. Yaratıcımın rehberliğini hayatımda hissetmeye başladım... Gerçekti... Çok iyi hissettirdi... Ve büyük bir aşamaydı.

Bu durum, yıllar önce başımdan geçen bir olayı hatırlatır. Bir grup hanımla sahil kenarında manevi bir kampa katılmıştık. Bir gün تنها sahilde gezerken bir ses duyduk; katılımcılardan biri boğulmak üzereydi. Sığ sularda yürürken bir yengeç görmüş ve panikle yengeçten kaçarken kendini derin sularda bulmuş. Yüzme bilmiyordu. O an yardım edebilecek tek kişi zamanında yetişemeyecek kadar bizden uzaktı. Etraftakiler arasında da benden başka yüzme bilen yoktu. Bu yüzden elimden geldiği kadar hızlı bir şekilde boğulan kadına doğru yüzmeye başladım. Ulaşınca onu tut-

Yamina Bouguenaya

tum, sakın olmasını, suyun bizi yüzeyde tutacağını söyledim. O ise telaş içinde bağırmaya devam etti. Hem tüm değerli nefesini harcıyor hem de kendiyile birlikte beni de tekrar ve tekrar dibe çekiyordu. Ne yapacağımı bilemiyordum. Can kurtarma eğitimi almamıştım. Aynı zamanda onu da bırakamıyordum. Bir batıp bir çıkıp tekrar battığımız bir döngüye girdik. Her yukarı çıkışımızda mümkün olduğu kadar derin bir nefes alıyor fakat gittikçe daha güçsüz hissediyordum. Tek yapabildiğim dua etmektir, kelimelerle değil (buna yetecek nefesim yoktu), tüm varlığımla dua ediyordum. Beni çekmeye devam etti ve dibe kadar indik, yeniden yüzeye çıktık. Kaç kere? Hiçbir fikrim yok. Nefesimiz kesilmişti; bu hâlde iken bile arkadaşımın hâlâ nasıl böyle bağırabildiğine hayret ediyordum. Ne kadar sürdü, emin değilim. Birkaç saniye de sürmüş olabilir, birkaç dakika da... Zaman durmuş gibiydi. Donmuştu sanki. Birden çırpınmayı bıraktı ve tamamen hareketsiz bir hâl aldı. Böylece onu tuttum ve kıyıya çektim. Bugün bile nasıl yaptığımı hatırlamıyorum. Nasıl çekebildim? Daha çok, ikimiz birlikte kıyıya çekilmiş gibiydik. Artık güvendediydi... Biz güvendedidik. Elhamdülillah. Çok şükür, sonunda derin nefes alabiliyordum. Birkaç saat sonra, arkadaş o panik hâlinde ona söylediklerimi hiç duymadığını anlattı. Güçten iyice düşüp çok fazla su yutunca öleceğini düşünmüş ve benim varlığımla o an fark etmiş. “Zaten öleceğim, bari yalnız öleyim, Yamina’yı kendimle ölüme çekmeyeyim,” diye beni bırakmış. Aslında, savaşmayı hepten bırakmıştı. Vazgeçince duruldu ve ben de onu çekebildim. Subhanallah...Karşı koymayı bırakınca, teslim oldu. Benim hayat yolculuğum da aynı böyle. Teslimiyetin önemini idrak etmem benim için ciddi bir açılım olmuştur.

Bunca yıl neyin beni zincirlediğini anladım. Bu farkındalıkla hayatım birçok yönden fevkalade dönüşümlere uğradı.

GERÇEK TEVHİDLE YAŞAMAK

Örneğin, ancak Allah'ın iradesine güvenip teslim olunca hayatımızdaki olayların hikmeti bize açılmaya başlıyordu. Hikmetin, güven duyan ve teslim olana verildiğini anladım. Evet, hayat hâlâ elemli olabilir. Evet, hâlâ zor gelebilir. Evet, bazı şeyler hâlen acıtabilir. Lakin hiçbir şey anlamsız değil; hiçbir şey amaçsız değildir. Bu şuur ve yaklaşımla, inşallah, “kötü” nün de içindeki iyiyi görebilir ve İmam Said Nursi'nin dediği gibi, şifayı hastalığın kendi içinde, ışığı karanlıkta, teselliyi korkunun ta kendisinde bulabiliriz... Bu aydınlanma sonrası ve hayatımdaki dönüşümlerle, akademik kariyerimi bırakma kararı aldım. Zamanımı, deneyimlerimi başkalarıyla paylaşmaya, onların da hayat yolculuklarına yardımcı olmaya adanmak istedim. Yakın arkadaşlarımla kamplar ve çevrimiçi dersler yapmaya başladım. Zamanla sayılarımız arttı ve daha çok insana ulaşmak istedik. *Receiving Nur* böyle doğdu. Bu kitap da Kur'an hikmeti çalışmalarımızın ilk metne dökülmüş meyvesidir.

Bu kitabın amacı, imanın insan doğasına (fıtratına) ne kadar uygun olduğunu, kalbimiz ve aklımıza nasıl derinden konuştuğunu göstermektir. Kur'an'daki tevhid vurgusu bizim gerçekliğimizle örtüşür ve insanîyetimizin en üst seviyeye gelişimini mümkün kılar.

Bu kitap, Kur'an'ı daha iyi anlamak için az çok bir ihtiyaç hisseden Müslümanlara hitap etmekle birlikte, kendini Müslüman görmeyenlere de hitap edecektir. Başka bir ifadeyle, bu kitap sadece bir Müslüman olarak Kur'an'a ilgi duyanları değil, aynı zamanda muhakemeye açık bir insan olarak ilgilenenler için de yazılmıştır. İnsan olmanın temelinde, dünyanın geri kalanıyla bir bağ hissetmemiz, hayata ve güzel olana duyduğumuz sevgi ve vefa, sonsuzluk ve adalete duyduğumuz özlem yatar. Geçici ve öngörülemez bir dünyanın ortasında, ancak Yaratıcımızın rehberliğiyle bir anlam bulabilir ve insan

Yamina Bouguenaya

olarak potansiyelimizi teyit edebiliriz. İşte bu kitap, dünya ve kendimiz hususunda klişe varsayımlarımızı sorgulayıp, ilahi kılavuz ışığında varlığımızın kaynağı ve anlamı üzerine düşüneceğimiz bir keşif yolculuğuna davettir. Kur'an'ı okumaya başlamak için Kur'an'ın Tanrı kelamı olduğuna inanmaya gerek yok. Açık fikirlilik bu keşif yolculuğuna atılmak için yeterlidir.

Kur'an'ın ana mesajıyla daha derinden aşinalık kazanalım diye, bu kitapta bolca Kur'an ayetine yer verdik. Bu ayetleri okurken özellikle yavaşlamanızı tavsiye ederim.

Bu konferansları hazırlarken Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinden son derece istifade ettim. Minnettar bir şekilde belirtmek isterim ki, benim için bir hikmet ve şefkat ışığı olan Risale-i Nur ile tanışmamla birlikte Kur'an'a yaklaşımım dönüşüm geçirmiştir. Risale-i Nur ile Kur'an okumayı yeni baştan öğrendim ve yaratılıştaki gizli Allah'ın ayetlerini deşifre ederken hayatımın ve evrenin de nasıl aydınlandığını gördüm.¹ Tüm övgüler O'nadır, elhamdülillah.

Bu kitap, hikmet ve şefkat için bir araç olsun inşallah. Âmin.